

ANNA SUBIRANA
I JOAN SAURA
Araki
[G3G Records]
EXPERIMENTAL

Són ben pocs els segells que editarien un disc com aquest, basat en el timbre i el gest sonor. Havia de ser G3G Records, el mateix que va reeditar i distribuir a Catalunya una proposta tan original i autèntica com la de Pascal Comelade i la Bel Canto Orquestra a finals dels anys vuitanta. També és significatiu que aquest disc s'hagi enregistrat a la sala Metrònom de Barcelona, un dels pocs espais per a exposicions on és possible conèixer l'art conceptual català dels últims cinquanta anys (seu de la col·lecció i la Fundació Rafael Tous d'Art Contemporani). Des del 2003, Subirana (veu) i Saura (sàmler) han volgut defugir els paràmetres de melodia, harmonia i ritme, com a bons representants de l'escena de la improvisació. Tot i que entre les tretze composicions hi ha quatre lletres transcrites, no es pot buscar cap sentit a les cançons. Música per sentir com a realitat emotiva i suggeridora. H.M.A. ●●●

Pere Pons

Araki

Anna Subirana i Joan Saura
G3G Records

Les oïdes convencionals i les ments previsibles s'haurien d'acostar a aquest treball i, com a mínim, provar de despertar els sentits a d'altres experiències sonores. Saura i Subirana són com uns entremalitats follets amb la seva joguina preferida: la música.

Cançó

un primer moment és tan desconcertant com intrigant, però que enganxa a mesura que s'hi avança.

Es fa obligatòria una segona audició, i aquesta ja podria ser addictiva. El plantejament d'aquest treball d'Anna Subirana i Joan Saura és senzill: petits poemes a la manera d'*haikus*, a vegades amb textos aparentment sense sentit, acompanyats per músiques que s'escapen de tota norma. I que poden incloure *samplers* tant de Stockhausen com de Miles Davis o Agustí Fernández. Un treball que resulta impactant. --M.J.

Anna Subirana
i Joan Saura
Araki
G3G Records

Araki és un disc poc habitual que reuneix un grapat de cançons que no encaixen en classificacions de cap mena. Resulta del tot impossible apropar-se amb criteris predeterminats a aquesta obra, que en

Miquel Jura do.
EL PAÍS 7/09/06

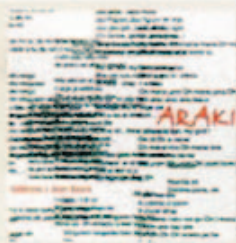

Ramon Surio
"Culturas"
La Vanguardia
09/08/06

sala Metrònom de Barcelona una performance de música contemporànea, y también lied postmoderno, que consiste en una serie de recitados en un esperanto imaginario que va acompañado de sonidos sacados de obras (irreconocibles) de John Zorn, Miles Davis, Karlhein Stockhausen y Agustí Fernandez, entre otros. El registro de Subirana abarca desde el arrebatado propio de una Diamanda Galas en 'Janis' hasta el desasosiego de una película se suspense en 'La nena' o de una espeluznante pesadilla en 'Gutural'; también se acerca al post-folklore en 'Dictima parto', al swing 'sui generis' en 'Jazz si' o a la esencia de los haikus en 'La sopa'

R. S.

Anna Subirana
i Joan Saura

Araki
G3G

Sampledelia y voz
Anna Subirana a la voz y Joan Saura disparando muestras sonoras sampleadas ofrecieron en la

ANNA SUBIRANA I JOAN SAURA

ARAKI

cd G3G

La relació entre una veu i un sampler que improvisen, que semiimprovisen o que componen junts, dóna de sí moltíssim. Araki ho demostra. Breu introducció: Saura i Subirana tenen un llarg historial d'encerts musicals en una ciutat poc donada a valorar aquesta mena d'encerts: Koniec, Stupendams, etc. L'encert és ara aquesta producció on a més de les extraordinàries capacitats de tots dos, l'enregistrament en directe de Ferran Conangla a Metrònom, el disseny de l'històric tàndem Saura-Torrente i el fet que hagi estat editat per G3G Records, fan d'aquest disc una peça important del nostre mapa creatiu. I explica moltes coses. Explica cançons a mig cantar que resonen en la ment, silencis, plànols de consciència, petits animals inidentificats, gent que "va" a fer alguna cosa o en alguna direcció que no sabem, fragments d'històries o més aviat, del record esvait d'històries que pots ser ens han passat. Els registres de Subirana són molt amples i la seva capacitat de dramatitzar o d'escenificar les veus és totalment convincent, ens fa creure que viatgem a països, regions i planetes remots i ens retorna a molt aprop, al propi i incansable laberint dels pensaments, valent-se de molts llenguatges musicals. El sampler és una eina creada per a fer impossible dubtar dels contextos on es produeix l'acció, i Saura domina a la perfecció els paisatges, els interlocutors... dirigeix el casting, les localitzacions i l'atrezzo de cada escena. No en totes les peces es pot parlar pròpiament de lletres, però hi apareixen haikús de Basho, scat, jocs fonètics... Inquieten i parrupen a l'hora, aquests dos mestres.

NOVEMBRE-DESEMBRE 2006 NATIVA35

CRÍTICA DE MÚSICA

Haikus blues

ARAKI

Intérpretes: Anna Subirana (voz); Joan Saura (sampler)

Lugar y fecha: Heliogàbal (24/II/2007)

DONAT PUTX

Araki es la nueva aventura artística de Anna Subirana y Joan Saura, dos figuras veteranas del panorama de las músicas improvisadas en Barcelona, que unen sus talentos en uno de los proyectos más sorprendentes del subterráneo local.

La cantante y el sampleador, que han grabado un disco editado por G3G, bucean con arrojo en el pozo sin fondo del instinto y logran gran compenetración en su directo, con repertorio hecho al alimón.

Parte de las piezas que presentaron el sábado en Gràcia se basan en haikus del japonés Matsuo Basho, que vivió en el siglo XVII. En este caso, debemos entender a Basho como una fuente de inspiración, y no como el objeto de una adaptación formal. Porque las piezas se dicen y cantan en un lenguaje incomprensible, aunque aparentemente articulado, lo que da un juego simbólico relevante a su propuesta, dadaísta en temas como *Gutural*.

Más allá de haikus, este par de creadores establecen su interacción invocando distintos estados de ánimo (voces), y muy diferentes decorados, sean el jazz o la vanguardia continental. Y también el blues, como ocurre en la pieza *Janis*, entre otras; un blues hecho añicos, metalizado con furia, y a fuerza de latigazos infinitamente triste, como corresponde a Janis Joplin.●